

ارتقای مدل تجزیه و تحلیل سیستمی ارزیابی توان تفرجی پارک جنگلی مخمل کوه خرم آباد با استفاده از عامل منابع آبی

چکیده

به منظور ارزیابی توان تفرجی پارک جنگلی مخمل کوه، واقع در شمال شهر خرم آباد، به مساحت ۴۳۰ هکتار، از فن آوری GIS استفاده شد. ابتدا نقشه های شیب، جهت و ارتفاع در نرم افزار ArcGIS ۹.۲ و Arcview ۳.۲ تهیه شدند. سپس با تلفیق آنها، نقشه شکل زمین به دست آمد. با روی هم گذاری نقشه شکل زمین، طبقات خاک و پوشش گیاهی، نقشه واحدهای زیست محیطی تهیه شد. در نهایت از مقایسه واحدها با مدل توریسم مخدوم، نقشه توان تفرجی اولیه به دست آمد.

نتایج نشان داد، از کل مساحت منطقه، ۳۴/۴ درصد از پارک مخمل کوه دارای توان تفرجی متمرکز نوع دو، ۳۹/۹ درصد توان گسترده نوع اول و ۲۵/۹ درصد دارای توان گسترده نوع دو می باشد. برای ارتقای مدل سیستمی اقدام به برداشت عامل منابع آبی با استفاده از GPS شد تا لایه منابع آبی به عنوان لایه مثبت به نقشه توان تفرجی اولیه اضافه و نقشه توان تفرجی نهایی به دست آید. نتایج نشان داد که با دخالت اینفاکتور، توان تفرجی پارک به ۱۳/۶ درصد توان تفرجی متمرکز نوع یک، ۳۷/۲ درصد تفرج متمرکز نوع دو، ۳۲/۲ درصد تفرج گسترده نوع یک و ۱۷/۱ درصد تفرج گسترده نوع دو تغییر یافت.

واژه های کلیدی: توان تفرجی، ارتقای مدل تجزیه و تحلیل سیستمی، سیستم اطلاعات جغرافیایی، پارک جنگلی مخمل کوه

مقدمه

گردشگری عبارت است از: هر آنچه به گردشگران و خدمات مرتبط با آن مربوط می شود. بر اساس این تعریف، گردشگری به مجموعه فعالیت هایی اطلاق می شود که در فرایند جذب و مهمان داری بین گردشگران، سازمان های مسافرتی، دولت های مبداء، دولت های میزبان و مردم محلی برقرار می شود (زاهدی، ۱۳۸۲). تفریح و سیستم های مختلف تفریحی به عنوان یک ضرورت در تمدن های شهری امروزی جلوه گر شده اند. با درک اهمیت این موضوع، ضروری است که با ایجاد تفرجگاه ها و مراکز تفریحی که جزو نیازهای اساسی هر جامعه شهرنشین صنعتی به شمار می آید، فضای سالمی را برای توسعه بیشتر آنها فراهم نمود (اولادی، ۱۳۸۴). به کارگیری اصول علمی بررسی توان زیست محیطی و بالطبع ارزیابی توان اکولوژیکی محیطی، نوع استفاده از سرزمین و استعداد طبیعی (توان اکولوژیکی) را معلوم می دارد. توان اقتصادی محیط به صورت مکمل توان اکولوژیکی عمل نموده و این دو هدف استفاده از سرزمین را مشخص

می‌کند (مخدوم، ۱۳۷۸). در ایران تعیین ارزش تفرجی یک منطقه با استفاده از مدل سیستمی مخدوم انجام شده است که ساختار اصلی این مدل، تلفیق نقشه‌های توپوگرافی، شیب، جهت، تیپ خاک و پوشش گیاهی می‌باشد (مخدوم، ۱۳۸۰). در حالی که بهترین روش های ارزیابی را با استفاده از مدل ارزیابی چندمعیاره منطقه‌ای (شامل عوامل مؤثر اکوفیزیولوژیک و عوامل زیستی) انجام می‌دهند (شیروانی، ۱۳۸۸).

با توجه به اهمیت زیست محیطی پارک جنگلی و به منظور توسعه روشی با توجیه مبانی علمی و رفع کاستی‌های روش موجود، علاوه بر فاکتورهای مدل سیستمی، فاکتور منابع آبی نیز در نظر گرفته خواهد شد، تا ارزیابی توان تفرجی به طور دقیق‌تر محاسبه شود. ارزیابی توان زیست محیطی پارک‌ها، از طریق تلفیق نقشه صورت می‌گیرد. هر واحد زیستی متشکل از پارامترهای ارتفاع، شیب، جهت، خاک، پوشش گیاهی، اقلیم، حیات وحش و عوامل اقتصادی-اجتماعی مشخص است. با شناخت هر یک از عوامل بیوفیزیکی پارک‌ها، پارامترهای فوق به نقشه تبدیل می‌شود و نقشه‌ها با هم تلفیق می‌شوند. سیستم اطلاعات جغرافیایی به عنوان ابزاری کارآمد برای تجزیه و تحلیل اطلاعات موجود و برنامه‌ریزی در مورد صنعت گردشگری به کار گرفته شده که استفاده از آن موجب افزایش سرعت عمل در کار و دقت در مکان‌یابی و اولویت‌بندی شده است (مرادی و همکاران، ۱۳۸۴). مخدوم (۱۳۷۰)، در ارزیابی توان اکولوژیکی گیلان و مازندران برای توسعه شهری، صنعتی، روستایی و توریسم از روش تجزیه و تحلیل سیستمی استفاده کرد. نتیجه بررسی نشان داد که بیشتر سطح منطقه برای توسعه شهری، صنعتی و روستایی مناسب است و برای توریسم گسترده بیشتر منطقه با توان درجه ۳ مناسب است. رضوانفر (۱۳۸۶)، توان تفرجی پارک جنگلی چیتگر تهران را با استفاده از RS و GIS مورد مطالعه قرار داد و با استفاده از روش تجزیه و تحلیل سیستمی و به کارگیری مدل مخدوم، زون‌های تفرجی گسترده و متمرکز را مشخص نمود. نتایج نشان داد که پارک جنگلی چیتگر از نظر پارامترهای فیزیکی و بیولوژیکی با توجه به مدل توریسم مخدوم مناسب توسعه انواع طبقات تفرجی می‌باشد. تکیه‌خواه (۱۳۸۷)، در مطالعه خود توان تفرجی پارک جنگلی آیدر در شهرستان سنندج را با استفاده از GIS و فاکتورهایی مانند شیب، ارتفاع از سطح دریا، جهت شیب، خاک، پوشش گیاهی و منابع آبی ارزیابی نمود. نتایج ارزیابی قابلیت تفرجی پارک، براساس مدل توریسم مخدوم، نشان داد که ۵ درصد از پارک دارای توان تفرج متمرکز درجه دو، ۵۰ درصد توان تفرج گسترده درجه یک و ۴۵ درصد از سطح پارک دارای توان تفرجی گسترده درجه دو می‌باشد. ولی با دخالت دادن منابع آبی مناطقی با توان تفرجی متمرکز درجه یک در منطقه مشاهده شد.

اسکندری (۱۳۸۷)، در مطالعه خود تحت عنوان بررسی توان توسعه پارک جنگلی سرخه حصار تأثیر فاکتور منابع آبی را در تعیین مناطق تفرجی منطقه ارزیابی کرد. نتایج نشان داد که با دخالت دادن منابع آبی به عنوان یک لایه مثبت و دخالت دادن آن در تهیه نقشه توان تفرجی زون‌های تفرجی منطقه نیز تغییر یافت.

محمودی (۱۳۸۶)، در مطالعه خود تحت عنوان ارزیابی توان تفرجی برای طرح ریزی پارک جنگلی در جنگل‌های محدوده لردگان با استفاده از روش ارزیابی پارامتریک مبتنی بر تلفیق بهینه و امتیازدهی به شاخص‌های مربوطه و با بهره‌گیری از سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS عرصه‌های مستعد برای طرح ریزی تفرجی به دو شکل متمرکز و گسترده در سامان عرفی منج در جنگل‌های محدوده لردگان در استان چهارمحال و بختیاری شناسایی و مطلوبیت تفرجی آنها مشخص گردید. در این بررسی از ۶ معیار اقلیم، خاک، پوشش جنگلی، منبع آبی، شکل زمین و چشم‌انداز به عنوان عامل محیطی و ۴ معیار جذابیت‌های تاریخی-فرهنگی، دسترسی، تقاضای تفرجی و کاربری اراضی به عنوان عامل اقتصادی

و اجتماعی برای ارزیابی توان تفرجی منطقه جنگلی مورد استفاده گردید. در این تحقیق از ۸ معیار اصلی ۱۳ معیار فرعی و ۴۶ شاخص برای تعیین میزان مطلوبیت زون های تفرجی متمرکز استفاده شد. هر معیار با اتخاذ شیوه وزن گذاری ارزش کمی پیدا کرد. براین اساس، ۳/۶ هکتار برای تفرج متمرکز انتخاب و مابقی مساحت این منطقه (۲۴۷۶ هکتار) محدودیتی برای تفرج گسترده نداشت. بررسی معیارهای به کار رفته در این مطالعه نشان داد، منابع آبی نقش کاملاً تعیین کننده ای در فرایند ارزیابی توان تفرجی دارند

برهه (۱۹۹۲)، طی تحقیقی در منطقه ای واقع در اتیوپی به این نتیجه رسید که به کارگیری فن آوری سامانه های اطلاعات جغرافیایی در مدیریت و طراحی زمین سبب می شود تا طراحی به گونه ای صورت گیرد که نوع کاربری طراحی شده در هر منطقه، مطابقت بیشتری با شرایط اکولوژیکی حاکم در آن داشته باشد. ژولانکای (۲۰۰۴)، به منظور تهیه طرح تفرجی در هانگاری رومانی اقدام به شناسایی منطقه و پتانسیل های آن با استفاده از GIS نمود. نقشه های مختلف را به کمک نرم افزار Arcview تهیه و با توجه به پوشش گیاهی، منطقه را برای کاربری توریسم مناسب معرفی کرد.

بررسی مطالعات مختلف نشان می دهد، حفظ پویایی، کیفیت و کمیت منابع طبیعی جهت بهره وری مداوم از آنها امری ضروری است، که لازمه ی آن شناخت قابلیت ها یا پتانسیل های منطقه در رابطه با هدف مورد نظر می باشد. در کشور ایران تحقیقات متعددی صورت گرفت که در اغلب این تحقیقات از مدل تجزیه و تحلیل سیستمی استفاده شده است. در این تحقیق، به منظور ارتقای مدل تجزیه و تحلیل سیستمی و با توجه به شرایط منطقه مورد مطالعه، علاوه بر فاکتورهای فیزیکی، تأثیر فاکتور منابع آبی در تفرج مورد بررسی قرار گرفت.

داده ها و روش ها

منطقه مطالعاتی

پارک جنگلی مخمل کوه، در ۸ کیلومتری شمال شهر خرم آباد واقع می باشد. این پارک بین طول شرقی ۳۲" و ۱۷' و ۴۸° تا ۵۹" و ۱۸' و ۴۸° و بین عرض شمالی ۱۱" و ۳۵' و ۳۳° تا ۵۷" و ۳۴' و ۳۳° قرار دارد. مساحت کل پارک جنگلی ۴۳۰ هکتار است و ارتفاع محدوده مطالعاتی بین ۱۲۸۰ تا ۱۶۴۰ متر از سطح دریاست.

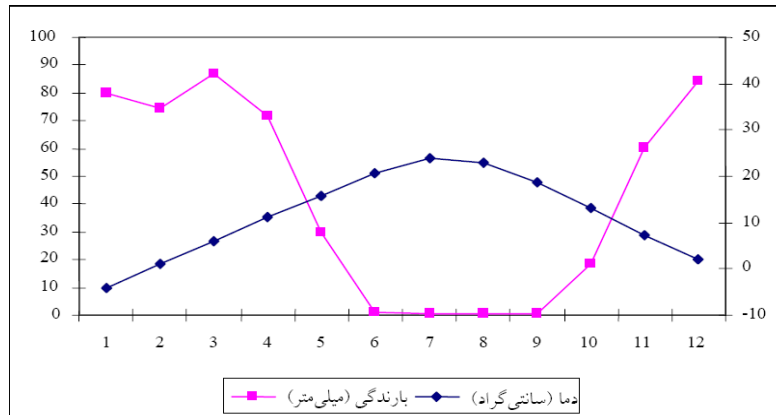
شرایط اقلیمی

جهت تعیین ماه های خشک و مرطوب و همچنین آشنایی مقدماتی با وضع اقلیمی مناطق مختلفاز دیاگرام والتر که به دیاگرام آمبروترمیک نیز مشهور است، استفاده شد. دیاگرام والتر معرف چگونگی اقلیم منطقه مورد نظر می باشد. اطلاعاتی که از این نمودارها به دست می آید، هر چند کلی است، اما می تواند دو ویژگی اقلیمی را نشان دهد. نخست، آغاز و پایان فصل خشک و دوم شدت نسبی خشکی. منظور از خشکی در اینجا یک صفت اقلیمی است و هنگامی آغاز می شود که میانگین ماهانه دما از دو برابر مجموع بارش همان ماه بزرگ تر می شود (مبارکیان خرم آبادی، ۱۳۷۱). به منظور به دست آوردن اطلاعات مورد نیاز در خصوص اقلیم خرم آباد، به سایتهای هواشناسی استان لرستان مراجعه و از قسمت آمار و اطلاعات، آمارهای مورد نیاز استخراج شد.

وضعیت اقلیمی خرم آباد

اقلیم خرم آباد با توجه به روش آمبروزه، نیمه خشک معتدل می باشد. با روش پگی، معتدل با ماههای خشک سرد نوع ایرانی و با توجه به روش دومارتن نیمه خشک است (مهندسین مشاور پارساب، ۱۳۷۸). با توجه به پارامترهای دما، رطوبت و بارندگی برای خرم آباد حدود پنج ماه خشک تشخیص داده شده است. در شهریور و مهر رگبارهای پراکنده

این خشکی را قطع می کند. فصل خشک از خرداد شروع و تا پایان شهریور ماه ادامه دارد و فصل مرطوب آن از مهر کم کم شروع و تا اردیبهشت سال بعد ادامه می یابد. در طی یک دوره ۵۰ ساله، به طور متوسط آذر با ۸۴ میلی متر بارش ترین ماه می باشد و به طور متوسط مجموع بارش های سالانه آن در همین دوره به ۵۰۹ میلی متر می رسد (شکل ۱).

شکل ۱) منحنی آمبروترمیک خرم آباد

نقشه و نرم افزارهای مورد استفاده

برای این پژوهش، از نقشه‌ی رقومی استفاده شد. نقشه‌های رقومی شامل لایه‌های مختلفی از جمله لایه توپوگرافی، لایه جاده‌ها، لایه پوشش گیاهی، آبراهه‌ها، رودخانه‌ها و نقاط ارتفاعی با مقیاس ۱/۲۵۰۰۰ می باشد. این نقشه‌ها توسط سازمان نقشه برداری تهیه شده است. از نرم افزارهای ArcGIS ۹.۲ و ArcView ۳.۳ برای تهیه، تلفیق و پردازش نقشه‌ها استفاده شد.

مدل اکولوژیکی مورد استفاده

ارزیابی توان تفرجی پارک مخمل کوه، با استفاده از مدل اکولوژیکی تفرج، انجام شد (مخدوم ۱۳۸۵).

تفرج متمرکز طبقه یک

۱. اقلیم و آب و هوا: میانگین دما در فصل استفاده تابستان و بهار ۲۵-۲۱ درجه سانتی گراد. تعداد روزهای آفتابی در ماه در فصل استفاده بهار و تابستانه بیش از ۱۵ روز در ماه.
۲. آب: ۴۰ تا ۱۵۰ لیتر در روز برای هر نفر.
۳. درصد شیب: صفر تا ۵.
۴. جهت جغرافیایی: شرقی (تابستانه) - جنوبی (زمستانه).
۵. بافت خاک: لومی.
۶. شرایط زهکشی خاک: کامل.
۷. حاصلخیزی خاک: متوسط تا خوب.
۸. ساختمان خاک: نیمه تحول یافته تا تحول یافته دانه بندی متوسط.
۹. عمق خاک: عمیق.
۱۰. سنگ مادر: گرانیت، تپه‌های ماسه‌ای (اقلیم مرطوب)، روانه‌های بازالت، آبرفتی (آبرفت‌های فلات قاره).
۱۱. تراکم درختان: ۴۰-۸۰ درصد.

۱۲. ترکیب گونه‌ای: بیشتر از تک‌لپه‌ای‌ها.

تفرج متمرکز طبقه دو

۱. اقلیم و آب‌وهوا: میانگین دما در فصل تابستان و بهار ۳۰-۲۱ درجه سانتی‌گراد. تعداد روزهای آفتابی در ماه در فصل استفاده بهاره و تابستانه بیش ۱۵-۷ روز در ماه.
۲. آب: ۱۲ تا ۴۰ لیتر در روز برای هر نفر
۳. درصد شیب: ۵ تا ۱۵.
۴. جهت جغرافیایی: شمالی (تابستانه) - غربی (زمستانه).
۵. بافت خاک: شنی، شنی لومی رسی، رسی لومی، لومی رسی.
۶. شرایط زهکشی خاک: فقیر تا متوسط.
۷. ساختمان خاک: نیمه تحول‌یافته‌ها دانه‌بندی نیمه‌متوسط تا درشت.
۸. عمق خاک: متوسط تا عمیق.
۹. سنگ مادر: ماسه‌سنگ، سنگ آهک، توف‌های شکاف‌دار، روانه‌های بین‌چینه‌ای، شیست، لس، دشت‌های سیلابی، مخروط‌افکنه و آبرفت‌های دره‌ساز.
۱۰. تراکم درختان: ۲۰-۴۰ درصد.
۱۱. ترکیب گونه‌ای: تک‌لپه‌ای‌ها و دولپه‌ای‌ها با ترکیب تقریباً برابر.

نامناسب برای تفرج متمرکز

۱. آب: کمتر از ۵ لیتر در روز برای هر نفر.
۲. درصد شیب: بیش از ۱۵.
۳. جهت جغرافیایی: جنوبی و غربی (تابستانه و بهاره)، شرقی و شمالی (زمستانه).
۴. بافت خاک: رسی سنگین - خاک هیدرومرف.
۵. شرایط زهکشی خاک: ناقص.
۶. حاصلخیزی خاک: خیلی فقیر.
۷. ساختمان خاک: دانه‌بندی خیلی ریز.
۸. عمق خاک: کم تا زیاد.
۹. تراکم درختان: بیش از ۸۰ درصد.
۱۰. ترکیب گونه‌ای: درصد بیشتر دولپه‌ای‌ها یا گیاهان خشبی یا بوته‌ای چوبی و خاردار، یا گیاهان کند رشد.

تفرج گسترده طبقه یک.

۱. اقلیم و آب‌وهوا: همانند تفرج متمرکز (طبقه یک).
۲. آب: ۱۲-۵ لیتر در روز برای هر نفر.
۳. درصد شیب: صفر تا ۲۵.
۴. شرایط خاک و سنگ: همانند تفرج متمرکز طبقه یک (فقط برای پیاده‌روها و مال‌روها اهمیت دارد و در غیر این صورت پارامتر خاک چندان اهمیتی برای اجرای تفرج گسترده ندارد).

۵. سایر پارامترها: چندان اهمیتی ندارند.

تفرج گسترده طبقه دو

۱. اقلیم و آب و هوا: همانند تفرج متمرکز (طبقه ۲).

۲. آب: حدود ۵ لیتر.

۳. درصد شیب: ۲۵ تا ۵۰.

۴. شرایط خاک و سنگ: همانند تفرج متمرکز طبقه دو (فقط برای پیاده‌روها و مال‌روها اهمیت دارد. در غیر این

صورت پارامتر خاک چندان اهمیتی برای اجرای تفرج گسترده ندارد).

۵. سایر پارامترها: چندان اهمیتی ندارند.

نامناسب برای تفرج

در این طبقه تنها فاکتوری که در نظر گرفته می‌شود، شیب است. درصد شیب بیش از ۵۰ درصد برای فعالیت های تفرجی (به استثنای کوه‌نوردی) نامناسب است.

برای ارزیابی توان اکولوژیکی محیط‌زیست برای توریسم، تمامی پارامترهای یاد شده در مدل اکولوژیکی هم وزن نیستند. اولویت پارامترها برحسب اهمیت به ترتیب عبارت است از: شیب، سنگ و خاک، جهت جغرافیایی، آب، گیاه، اقلیم و آب و هوا.

این قاعده بدان معنی است که اگر شیب واحد زیست محیطی برای تفرج مناسب نبود، از مقایسه سایر پارامترها خودداری کرده، اصولاً ارزیابی متوقف می‌گردد. در صورت مناسب بودن شیب، اگر خاک واحد زیست محیطی برای تفرج توان نداشت، از مقایسه سایر پارامترها خودداری می‌گردد. به هر حال، این قاعده در مورد ۴ پارامتر کلیدی اول بیشتر صادق است. در منطقه‌ای که شیب از محدوده شیب طبقه ۱ و ۲ تفرج متمرکز تبعیت نکند، جزو طبقه نامناسب تفرج متمرکز قرار می‌گیرد و جایی که شیب با محدوده شیب طبقه ۱ و ۲ تفرج متمرکز مطابقت دارد، ویژگی خاک در نظر گرفته می‌شود. هر مکانی که شیب طبقه ۱ تفرج متمرکز ولی خاک طبقه ۲ تفرج متمرکز باشد در طبقه ۲ متمرکز قرار داده می‌شود و در غیر این صورت برای تفرج متمرکز نامناسب می‌باشد.

روش انجام پژوهش

- به منظور ارزیابی توان تفرجی پارک جنگلی مخمل کوه، از مدل تجزیه و تحلیل سیستمی (مدل اکولوژیکی تفرج)، که متداول‌ترین روش شناسایی، ارزیابی و برنامه‌ریزی بهره‌وری سرزمین در جهان و ایران است، استفاده شد.

برای این کار، ابتدا نقشه توپوگرافی رقومی شده ۱/۲۵۰۰۰ خرم آباد، از سازمان نقشه برداری کشور تهیه گردید. سپس با انجام عملیات میدانی، محدوده تقریبی منطقه مورد نظر بر روی نقشه مذکور، مشخص گردید. سپس با استفاده از روش اسکن و رقومی کردن، محدوده مذکور وارد سیستم نرم افزاری کامپیوتر گردید. آن گاه به منظور تعیین دقیق مرز پارک، کار برداشت زمینی با استفاده از دستگاه موقعیت یاب جهانی (GPS) آغاز گردید. سپس داده‌های یادداشت شده با استفاده از سیستم نرم افزاری Arcgis ۹.۲ وارد کامپیوتر گردیده و با انجام این کار مرز دقیق پارک مشخص گردید. سپس مرز فوق به نقشه توپوگرافی وارد شد که در تهیه سایر نقشه‌ها از نقشه توپوگرافی فوق استفاده گردید. نقشه‌های شیب، جهت و ارتفاع در نرم افزارهای Arc GIS ۹.۱ و Arcview ۳.۳ تهیه شدند. سپس با تلفیق آنها نقشه شکل زمین به دست آمد. مرحله دوم، شامل تجزیه و تحلیل و جمع‌بندی منابع است. در این مرحله با روی هم گذاری نقشه‌های خاک، پوشش

گیاهی و واحد شکل زمین، نقشه‌ی توان تفرجی اولیه به دست آمد. در مرحله‌ی سوم، ارزیابی واحدهای زیست محیطی انجام شد.

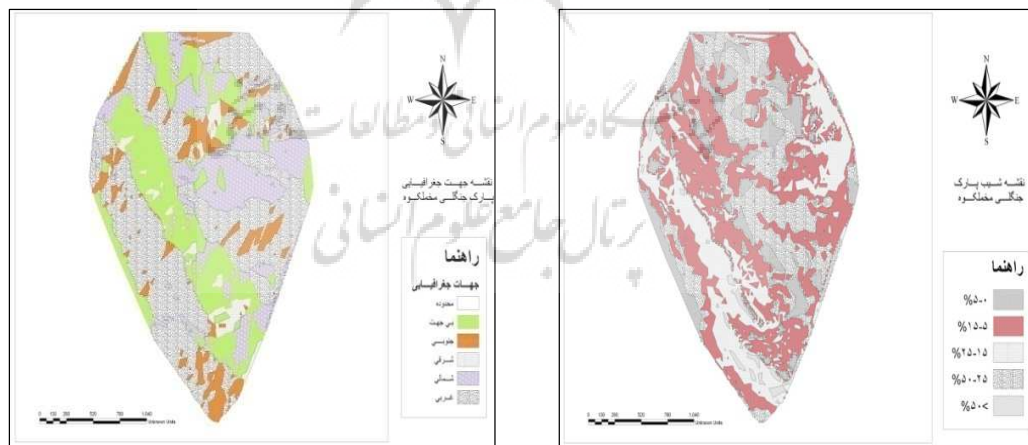
– ارتقای مدل تجزیه و تحلیل سیستمی با استفاده از فاکتور منابع آبی: با مشخص شدن اهمیت فاکتور منابع آبی در تفرج، کلیه نقاط مربوط به منابع آبی (چشمه‌ها) موجود در عرصه با استفاده از GPS برداشت و برای تشکیل لایه‌ی اطلاعاتی به نرم افزار داده شد و نقشه‌ی آن تهیه گردید. بر اساس معیار انتخاب قابلیت های تفرجی در سازمان جنگل‌ها و مراتع کشور حداکثر فاصله‌ی منابع آبی از منطقه تفرجی ۳۰۰ متر تعیین گردید (قنادکار سرابی، ۱۳۷۸). بر همین اساس با استفاده از نرم افزار ArcGIS ۹٫۲ اطراف منابع آبی منطقه مورد مطالعه بافر ۳۰۰ متری زده شد و نقشه‌ی بافر منابع آبی تهیه شد.

در مرحله بعد، نقشه منابع آبی با نقشه‌ی توان تفرجی حاصل از مدل تجزیه و تحلیل سیستمی تلفیق و نقشه توان تفرجی نهایی تهیه گردید.

یافته های پژوهش

۱- نتایج حاصل از نقشه‌ها

برای تهیه نقشه شیب پارک جنگلی مخمل کوه، ۵ طبقه طبق مدل اکولوژیکی تفرج در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که ۱۱/۱۹٪ از سطح پارک در محدوده شیب ۰-۵ در صد، ۲۷/۶٪ از پارک دارای شیب ۵-۱۵ درصد، ۳۶/۵٪ از پارک دارای شیب ۱۵-۲۵ درصد، ۲۳/۱۲٪ از پارک دارای شیب ۲۵-۵۰ درصد و ۱/۷٪ از پارک دارای شیب بالای ۵۰ درصد می باشد (شکل ۱). در این تحقیق نیز طبقات جهت به چهار طبقه اصلی و یک طبقه بدون جهت تقسیم بندی گردید. براساس نقشه طبقات جهت جغرافیایی، ۲/۷۳٪ از پارک دارای جهت شرقی، ۹/۳۴٪ از پارک دارای جهت جنوبی، ۴۴/۶٪ از پارک دارای جهت غربی، ۱۹/۳٪ از پارک دارای جهت شمالی و ۲۴/۱٪ از پارک بدون جهت (فلات) است (شکل ۲). با توجه به این نتایج، پارک آیدر دارای جهت غالب شرقی می باشد.

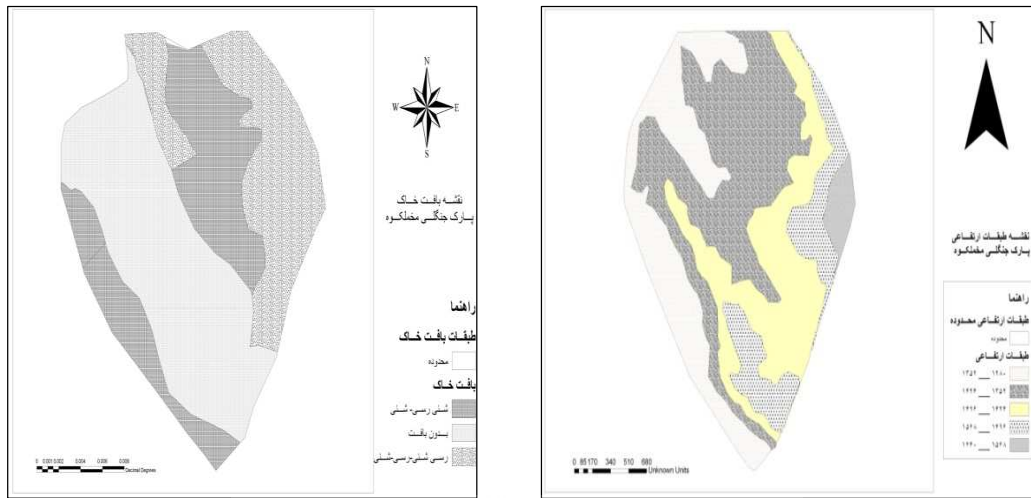

شکل ۲) نقشه جهت شیب پارک جنگلی مخمل کوه

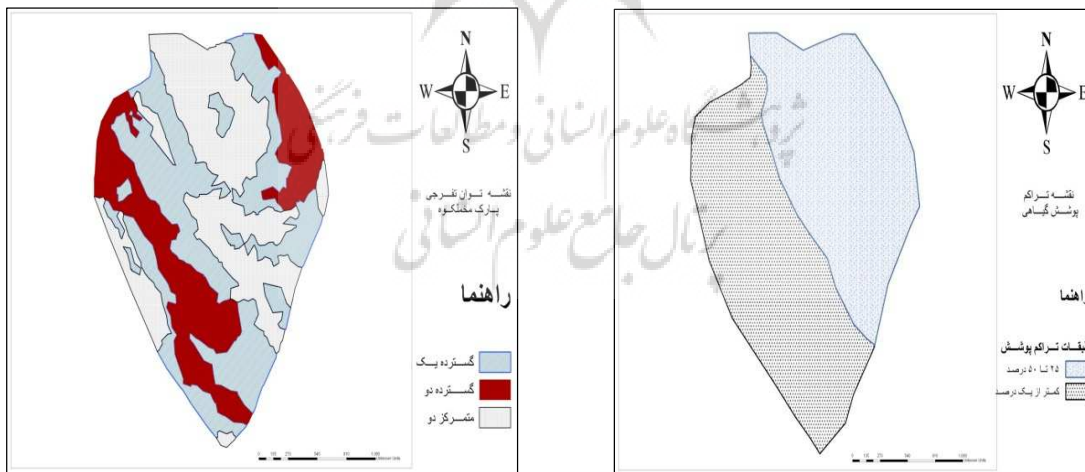
شکل ۱) نقشه شیب پارک جنگلی مخمل کوه

براساس مدل رقومی ارتفاعی تهیه شده، پارک در محدوده ارتفاعی ۱۶۴۰ - ۱۲۸۰ متر از سطح دریا قرار دارد. نقشه ارتفاع با ۵ طبقه تهیه شد. نتایج نشان داد، ۲۳/۳۴ درصد در محدوده ارتفاعی ۱۳۵۲-۱۲۸۰ متر، ۳۵/۷۸ درصد در محدوده ۱۴۲۴-۱۳۵۲ متر، ۲۵/۶۳ درصد در محدوده ۱۴۹۶-۱۴۲۴ متر، ۱۲/۳۷ درصد در محدوده ۱۵۶۸-۱۴۹۶ متر و ۲/۹ درصد

در محدوده ۱۴۶۰-۱۵۶۸ متر از سطح دریاست (شکل ۳). طبق نقشه خاک (شکل ۴)، ۲۹/۱ درصد از محدوده دارای بافت شنی رسی - شنی - رسی شنی، ۲۴/۲ درصد دارای بافت رسی شنی - شنی و ۴۶/۸ درصد بدون بافت خاک می باشد.

شکل ۳) نقشه طبقات ارتفاع پارک جنگل مخمل کوه (شکل ۴) نقشه بافت خاک پارک جنگلی مخمل کوه
 با توجه به نقشه تراکم (شکل ۵)، منطقه مورد مطالعه دارای دو طبقه تراکم پوشش گیاهی با تراکم فقیر و متوسط بود. ۵۱/۵ درصد از محدوده دارای تراکم پوشش گیاهی کمتر از ۱۰ درصد و ۴۸/۵ درصد دارای تراکم پوشش گیاهی بین ۲۵ تا ۵۰ درصد است. با روی هم گذاری نقشه های شکل زمین، خاک و پوشش گیاهی، نقشه واحدهای زیست محیطی تهیه شد. سپس توان تفرجی پارک مخمل کوه با توجه به معیارهای موجود در مدل مخدوم مورد ارزیابی قرار گرفت و نتیجه کار به صورت نقشه واحدهای زیست محیطی به دست آمد. هر واحد این نقشه هر ۵ پارامتر شیب، جهت، ارتفاع، خاک و پوشش گیاهی را داراست (شکل ۶).

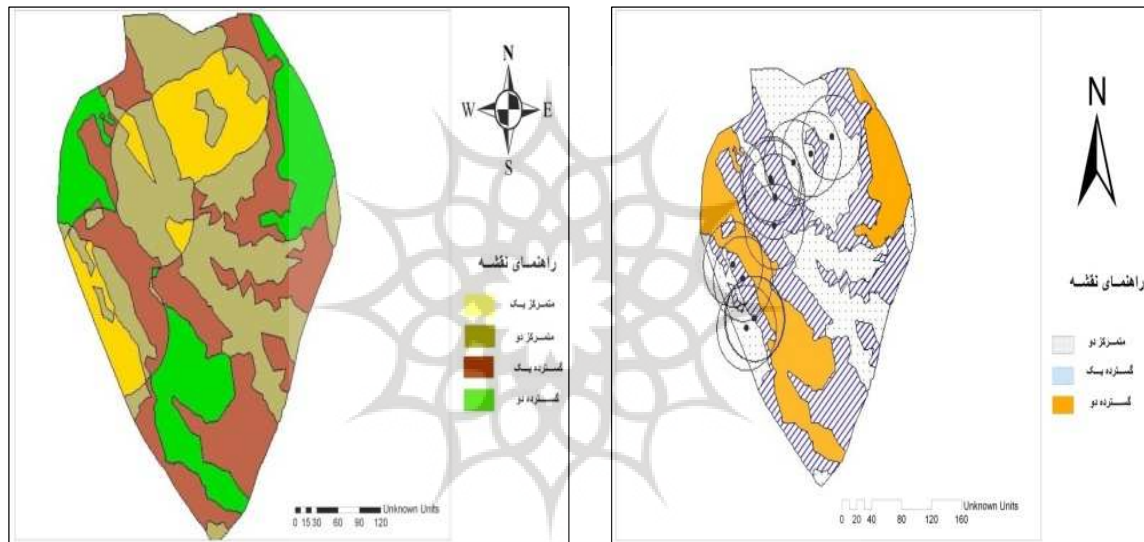

شکل ۵) نقشه تراکم پوشش گیاهی پارک جنگلی مخمل کوه

شکل ۶) نقشه یگان های زیست محیطی پارک جنگلی مخمل کوه

۲- نتایج حاصل از تاثیر فاکتورهای منابع آبی و راه های دسترسی در توان تفرجی (ارزای مدل تجزیه و تحلیل سیستمی)

وجود منابع آبی که نیاز آب شرب گردشگران را مرتفع می‌سازد، از کلیدی‌ترین معیارهای انتخاب مناطق تفرجی محسوب می‌شود و اساساً مناطقی که به دور از منابع آبی قابل شرب باشند و یا امکان انتقال آب به آنجا به راحتی مقدور نباشد، توان لازم برای استقرار تسهیلات تفرجی متمرکز را ندارند. با دخالت دادن فاکتور منابع آبی در نقشه توان تفرجی اولیه طبقات تفرجی تغییر کرده، بدین صورت که داخل بافرها مناطقی از تفرج متمرکز ۲ که حداکثر فاصله آنها از منابع آبی پارک ۳۰۰ متر بود، به عنوان مناطق متمرکز ۱ در نظر گرفته شده، هم چنین مناطقی که علاوه بر داشتن شیب مناسب (گسترده ۱) حداکثر فاصله‌شان از منابع آبی پارک ۳۰۰ متر بود، به عنوان مناطقی که پتانسیل لازم برای تفرج متمرکز ۲ را دارند، شناسایی شدند. با انجام این کار و مقایسه بین دو نقشه قبلی و جدید، می‌توان تأثیر گذاری فاکتور منابع آبی موجود در پارک را مورد بررسی قرار داد (شکل ۸). نتایج ارزیابی توان تفرجی پارک جنگلی مشخص گردید که ۱۳/۵٪ درصد از پارک دارای توان تفرج متمرکز طبقه یک، ۳۷/۲٪ درصد تفرج متمرکز نوع دو، ۳۲/۱٪ درصد توان تفرج گسترده یک و ۱۷/۱٪ درصد توان تفرج گسترده دو شد (شکل ۹).

شکل ۸) نقشه نهایی توان تفرجی پارک با دخالت دادن منابع آبی

شکل ۷) نقشه بافر ۳۰۰ متری اطراف منابع آبی پارک

نتیجه گیری

– تعیین قابلیت توان تفرجی بر اساس مدل تجزیه و تحلیل سیستمی پارک جنگلی مخمل کوه طبق نتایج منابع فوق و با توجه به مدل اکولوژیکی استفاده شده، مشخص شد که در پارک جنگلی مخمل کوه به علت کوهستانی بودن منطقه، اراضی کم شیب زیادی جهت اجرای تفرج متمرکز طبقه یک در منطقه وجود ندارد. ۵ درصد (۷۳,۶۱۸۰ هکتار) از پارک آیدر دارای توان تفرج متمرکز طبقه دو است که ایجاد تسهیلات و تأسیسات توریستی در این زمین‌ها امکان پذیر می‌باشد. همان طوری که طاهری (۱۳۸۵)، توان طبیعت گردی منطقه عباس آباد ورسک را مورد بررسی قرار داد، نتایج به دست آمده نشان داد که منطقه مذکور با توجه به شیب و ارتفاع بالا برای کاربری توریسم متمرکز طبقه یک نامناسب ارزیابی شد و تنها ۳,۳۴٪ از منطقه دارای توان طبقه ۲ تفرج متمرکز می‌باشند.

در پارک جنگلی آیدر ۵۰ درصد (۷۵۷,۶۴۴۰ هکتار) توان تفرج گسترده طبقه یک و ۴۵ درصد (۶۷۵,۷۱۱ هکتار) از سطح پارک دارای توان تفرج گسترده طبقه دو می‌باشد (شکل ۷-۴). اسماعیلی ساری (۱۳۸۲)، با ارزیابی پارک چیتگر جهت برنامه ریزی طبقات تفرجی متمرکز و گسترده، ۵/۵٪ سطح پارک را برای تفرج متمرکز و ۶۸٪ را برای تفرج گسترده مناسب معرفی نمود.

طبق نتایج منابع فوق و با توجه به مدل اکولوژیکی استفاده شده، مشخص شد که در پارک جنگلی مخمل کوه به علت نبود بافت خاک لومی توان تفرجی متمرکز نوع یک وجود ندارد. حدود ۳۵ درصد (۱۴۴/۶۳ هکتار) از پارک دارای توان تفرجی متمرکز نوع دو می‌باشد که ایجاد تسهیلات و تأسیسات توریستی در این زمین‌ها امکان‌پذیر می‌باشد. شیروانی (۱۳۸۸)، در منطقه نکاء - ظالم رود به این نتیجه رسید که منطقه دارای یک درصد تفرج متمرکز نوع یک و دو درصد توان متمرکز نوع دو می‌باشد و علت آن را کم بودن عمق خاک و نفوذپذیری آن و هم‌چنین عدم وجود خاک لومی در منطقه بیان کرد که با نتایج این تحقیق هم‌خوانی دارد. نتایج تحقیقات مجلج‌پور (۱۳۸۰)، اسماعیلی ساری (۱۳۸۲)، یزدانی پرابی (۱۳۸۲)، طاهری (۱۳۸۵) و تکیه خواه (۱۳۸۷) نشان می‌دهد که علت درصد کم تفرج متمرکز در این مناطق بیشتر به دلیل شیب زیاد می‌باشد؛ در حالی که در پارک جنگلی مخمل کوه شیب عامل محدود کننده نیست. بسیاری از واحدهای زیست محیطی این منطقه از نظر شیب، جهت و تراکم پوشش گیاهی دارای توان تفرجی متمرکز نوع یک می‌باشد، اما به دلیل نبود بافت خاک لومی در طبقه توان تفرجی متمرکز نوع دو قرار گرفتند. در واقع می‌توان گفت تنها عامل محدودکننده در این منطقه نبود بافت خاک لومی می‌باشد. در پارک جنگلی مخمل کوه، حدود ۴۰ درصد (۱۶۷/۴۴ هکتار) توان تفرج گسترده نوع یک و ۲۶ درصد (۱۰۸/۸۷ هکتار) از سطح پارک دارای توان تفرج گسترده نوع دو می‌باشد.

- تأثیر فاکتور منابع آبی بر طبقات مختلف تفرج (ارتقای مدل تجزیه و تحلیل سیستمی)

در این بررسی پس از تهیه نقشه توان تفرجی اولیه (بر اساس مدل سیستمی)، لایه منابع آبی به عنوان یک فاکتور مثبت با این نقشه ادغام و نقشه نهایی توان تفرجی تهیه گردید؛ لذا مشخص گردید که ۱۳/۵٪ درصد از پارک دارای توان تفرج متمرکز طبقه یک، ۳۷/۲٪ درصد تفرج متمرکز نوع دو، ۳۲/۱٪ درصد توان تفرج گسترده یک و ۱۷/۱٪ درصد توان تفرج گسترده دو شد. با انجام این کار و مقایسه بین دو نقشه قبلی و جدید تأثیرگذاری منابع آبی موجود در پارک مشخص شد. تکیه خواه (۱۳۸۷)، در پارک جنگلی آیدر اقدام به تعیین توان تفرجی پارک با دخالت منابع آبی کرد. نتایج نشان داد که در مدل سیستمی توان تفرجی طبقه یک وجود نداشت، اما با دخالت منابع آبی و تعیین نقشه نهایی درصد توان ها تغییر کرد. بدین صورت که به دو درصد توان تفرجی طبقه یک، ۲۳ درصد متمرکز طبقه دو، ۳۱ درصد گسترده نوع یک و ۴۴ درصد گسترده نوع دو ارتقاء پیدا کرد. خلیلی (۱۳۸۸)، در سامان عرفی قوری قلعه اقدام به تعیین توان تفرجی با دخالت منابع آبی کرد. نتایج حاصل از توان اولیه نشان داد که منطقه فاقد توان تفرجی متمرکز طبقه یک می‌باشد، اما با دخالت این فاکتور درصد طبقات تغییر یافت به طوری که منطقه دارای توان تفرجی متمرکز نوع اول شد. پس از ارزیابی منطقه نتیجه گیری می‌شود که:

پارک جنگلی مخمل کوه خرم آباد، در مدل سیستمی فاقد توان تفرجی متمرکز نوع اول می‌باشد. زون های دارای تفرج گسترده با مساحت ۲۷۶/۳۱۵ هکتار، بیشتر از زون های دارای تفرج متمرکز با وسعت ۱۴۴/۶۳۵ هکتار می‌باشد. عرصه‌هایی از پارک جنگلی، از نظر همه فاکتورها (شیب، جهت، ارتفاع، تراکم پوشش گیاهی) قابلیت تفرج متمرکز نوع

اول را داشتند، اما به دلیل نبود بافت خاک لومی در منطقه قابلیت خود را از دست دادند و در کلاسه پایین تر قرار گرفتند. اما با دخالت فاکتور منابع آبی در منطقه توان تفرجی نوع اول یافت شد. با انجام این کار و مقایسه بین دو نقشه قبلی و جدید تأثیر گذاری فاکتور منابع آبی موجود در پارک مشخص شد. مقایسه نتایج به دست آمده از نقشه توان تفرجی بر اساس مدل تجزیه و تحلیل سیستمی با نقشه‌ی توان تفرجی نهایی (با دخالت دادن فاکتور منابع آبی) نشان داد، مناطقی که از نظر شیب، خاک، جهت و سایر پارامترها برای تفرج متمرکز طبقه‌ی ۲ مناسب بوده ولی به دلیل دوری از منابع آبی، فاقد حضور گردشگران بوده، همچنین بررسی‌های میدانی نشان داد، مناطقی که از نظر شیب و سایر پارامترها مناسب تفرج گسترده طبقه ۱ بوده، ولی به دلیل وجود منابع آبی، گردشگران در آنجا به تفرج متمرکز می‌پردازند. این نتایج بیانگر این مطلب است که منابع آبی که نیاز آب قابل شرب گردشگران را مرتفع می‌سازد، از کلیدی‌ترین معیارهای انتخاب مناطق تفرجی است؛ زیرا گردشگران در شبانه‌روز ۱۲۰-۴۰ لیتر آب نیاز دارند. در نهایت می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که فاکتور منابع آبی نسبت به خاک و جهت شیب تأثیر بیشتری در تفرج منطقه مورد مطالعه دارد. این نتایج بیانگر این مطلب است که نوع و درجات مختلف تفرج در منطقه مورد مطالعه به فاکتور منابع آبی بستگی دارد و این فاکتور همراه فاکتورهای طبیعی و فیزیکی در تعیین پتانسیل تفرجی پارک جنگلی مخمل کوه مؤثرند.

بررسی نتایج در این مطالعه نشان داد، اقلیم و آب و هوا مهم ترین عامل محیطی تأثیر گذار بر تفرج است؛ چرا که در صورت مساعد نبودن شرایط جوی با وجود مساعد بودن سایر پارامترهای محیطی امکان تفرج ممکن نیست و در مرحله بعد وجود و کیفیت منابع آبی، درصد پوشش جنگلی، امکانات و راه‌های دسترسی، شیب و جهت آن و خاک به ترتیب بیشترین تأثیر بر فرایند ارزیابی را دارند. این در حالی است که در مدل اکولوژیکی تفرج مخدوم شیب، خاک، جهت جغرافیایی، آب، گیاه و اقلیم و آب و هوا را به ترتیب اولویت انتخاب دانسته‌اند.

منابع و مآخذ

- ۱) اسکندری، س. (۱۳۸۷)، بررسی توان توسعه پارک جنگلی سرخه حصار تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده منابع طبیعی ساری، دانشگاه مازندران، ۹۵ص.
- ۲) اسماعیلی ساری، ع. (۱۳۸۲)، ارزیابی توان بوم زیست در جهت بهره وری بهینه از پارک جنگلی چینگر تهران، فصلنامه محیط زیست. شماره ۳۹:۳۹-۴۵ص.
- ۳) اولادی، ج. (۱۳۸۵)، مقدمه‌ای بر طبیعتگردی. چاپ اول. بابلسر. انتشارات دانشگاه مازندران. ۳۹۲ص.
- ۴) برزهاکار، ق. (۱۳۸۵)، پارکها و تفرجگاههای جنگلی. انتشارات سازمان نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی. ۲۳۱ص.
- ۵) تکیه خواه، ج. (۱۳۸۷)، بررسی توان تفرجی پارک جنگلی آبیذر با استفاده از GIS. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی ساری، دانشگاه مازندران، ۱۱۲ص.
- ۶) خلیلی، ز. (۱۳۸۸)، ارزیابی توان تفرجی سامانه عرفی قوری قلعه کرمانشاه با استفاده از GIS. پایان-نامه کارشناسی ارشد، رشته جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی ساری، دانشگاه مازندران. ۱۲۰ص.
- ۷) رضوانفر، س. (۱۳۸۶)، مطالعه قابلیت تفرجی پارک جنگلی چینگر با استفاده از فناوری‌های GIS و RS. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته جنگلداری، دانشگاه مازندران، ۸۲ص.
- ۸) زاهدی، ش. تحلیلی بر انواع جهانگردی و ارتباط آنها با یکدیگر، فصلنامه مطالعات علمی جهانگردی، دانشگاه علامه طباطبایی ۱۰: ۲-۳.
- ۹) سلخوری غیاثوند، س. (۱۳۸۲)، بررسی توان اکولوژیکی منطقه پلنگدره (قم) جهت کاربری اکوتوریسم. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات. ۱۶۳ص.
- ۱۰) شایان، ن. (۱۳۷۹)، ارزیابی توان اکولوژیکی ارتفاعات توجال، در ارتباط با تفرج گسترده و متمرکز. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات. ۲۵۰ص.
- ۱۱) شیروانی، ز. (۱۳۸۸)، مقایسه ارزیابی توان تفرجی جنگل‌های نکا-ظالمروود با روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) و گولز- دیمیرل و مخدوم. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی ساری، دانشگاه مازندران، ۱۲۰ص.
- ۱۲) طاهری، ف. (۱۳۸۵)، امکان سنجی مناطق مستعد طرح های طبیعت گردی با استفاده از GIS و RS (مطالعه موردی: منطقه جنگلی عباس آباد ورسک) پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی ساری، دانشگاه مازندران. ۱۱۶ص.
- ۱۳) مبارکیان خرم آبادی، س. م.، (۱۳۷۱)، تحلیلی بر وضعیت اقلیمی استان لرستان. سازمان جهاد سازندگی استان لرستان. ۱۱۰ صفحه. ۱۴-مجله‌چپور، ش. ۱۳۸۰. ارزیابی توان تفرجگاهی پارک جنگلی ورگاریج در منطقه نوشهر و چالوس. پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی ساری، دانشگاه مازندران. ۱۲۰ص.
- ۱۴) مخدوم، م. (۱۳۷۰)، ارزیابی توان اکولوژیکی منطقه گیلان و مازندران برای توسعه ی شهری، صنعتی، روستایی و توریسم. محیط شناسی. ۱۶: ۸۱-۹۹
- ۱۵) مخدوم، م. (۱۳۸۵)، شالوده آمایش سرزمین. انتشارات دانشگاه تهران، چاپ ششم، ۲۸۹ص.
- ۱۶) مخدوم، م. درویش صفت، ع. جعفر زاده، ه. مخدوم، ع. ا. (۱۳۸۰)، ارزیابی برنامه ریزی محیط زیست با سامانه اطلاعات جغرافیایی. انتشارات دانشگاه تهران، ۳۰۴ص.
- ۱۷) -مرادی، ح. هدایتی‌زاده، ر؛ و عبدالهی، و. (۱۳۸۴)، طرح ریزی پارکهای جنگلی با استفاده از GIS. مجموعه مقالات اولین همایش سراسری نقش صنعت گردشگری در توسعه مازندران. ۴۷۵-۴۶۱ص.
- ۱۸) مهندسین مشاور پارساب، (۱۳۷۸)، مطالعه جامع کنترل سیل استانلرستان. جلد دهم، سازمان جهاد کشاورزی استان لرستان، مدیریت آبخیزداری، ۳۰۳ صفحه.
- ۱۹) یزدانی پرای، ز. (۱۳۸۲)، آمایش سرزمین حوزه آبخیز کسبیلان با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده محیط زیست تهران. ۱۶۱ص.
- ۲۰) Berhe, D. (۱۹۹۲), Experties with the use of a geographical information system to develop coast- effective ecologically-southland-use planning, using Etupia as an example. Forest Wissenschaftlich-sentral Blat: pp1-۳۳.
- ۲۱) Jolankai, G. (۲۰۰۴), Real life scale integrated catchments models for supporting water and environmental management decision. Viluki,partner ۱Hungary.Romania.

پښتونستان ښار
پښتونستان ښار
پښتونستان ښار